

Referat: Temistocle, eroul atenian din razbiul cu persii

În mai 480 î.e.n., sub comanda chiar a "Marelui Rege", o uriasă oaste (trupe și flota) atinse Grecia. La sfârșitul lunii iulie, la Thermopile, se întâlneau două armate persane (1000 corabii) și armata de uscat (circa 200 000 de oameni). Eschil aprecia că flota persană număra circa 1 000 de vase, iar Herodot, 1208. Mai mult de jumătate, însă, erau vase de transport. Pentru armata de uscat, cifrele avansate de Herodot (5.283.220 ostasi) nu pot fi luate în considerare, fiind fabuloase; s-a calculat că o astfel de armată s-ar fi desfășurat de-a lungul a peste 3 000 kilometri, ceea ce ar fi făcut ca, în timp ce primele unități persane ar fi forțat trecerea spre Grecia Centrală, ultimele detașamente să se fi aflat, încă pe Tigris. Un calcul realist ridică la 200 000 numărul ostenilor deplasati în Grecia, fiind incluse aici și ajutoarele trimise ulterior.

Tactica grecilor, care nu s-a putut aplica integral datorită ezitărilor Spartei, era un atac hotărât, dat simultan pe uscat (la Thermopile) și pe mare, în dreptul capului Artemision. Temistocle, deși sub comanda generală a spartanului Euribiade, a avut inițiativa în batalia navală, deoarece din cele 271 de vase grecești ce au angajat lupta la Artemision, 127 erau trierele ateniene, puse sub comanda sa; atenienii mai dispuneau de încă 53 de triere, adăpostite în apele litorale attice, ce urmau să acopere retragerea în cazul unui eșec. În lupta de la Artemision, care dura trei zile, Temistocle își feri navele de atacuri decisive, mulțumindu-se cu tatonarea forței dușmane. Aceasta, precum și refuzul flotei persane de a mai aborda lupta în ziua a patra făcând ca rezultatul să rămână indecis. Trierele grecești se retrăseră precipitat spre Salamina, în urma străpungerii persane pe uscat, din defileul Thermopile.

Războiul intra în cea mai periculoasă etapă a sa pentru atenieni. Tactica persană se schimbă tocmai în acest sens: Atena, în care Xerxes sesizase prima putere a grecilor, trebuia distrusă în primul rând, pe mare și pe uscat deopotrivă. Anticipând mișcarea persană și conștient de dezastrul cu care s-ar solda înfruntarea pe uscat a uriașei ostii a lui Xerxes, Temistocle a decis evacuarea Atticii și a Atenei și și-a convins (cu dificultate) concetățenii să se refugieze pe insule (Salamina și Egina). Penetrarea persană, fără a întâmpina dificultăți în aliații Beotie, Pustii Attica, iar Atena fu dată focului. În cele câteva zile ce-i mai rămăseseră până la înfruntarea decisivă cu persii, Temistocle nu cunoscuse odihnă. Dăruia planul nelăudabil și, totodată, nerealist, împotriva cursului imprimat războiului de Xerxes, al spartanilor, de a-i părăsi cu totul pe atenienii refugiați pe insule.

Spartanii, pentru a doua oară în acest război (prima dată la Thermopile), încercau să sacrifice principalul lor aliat, Atena, în care continuau să vadă un puternic rival la dominația asupra Greciei; astfel, (și sugerara ideea retragerii tuturor luptătorilor în Peloponnes, ușor de apărat pe uscat, flota confederată, inclusiv trierele Atenei, urmând să execute o misiune pasivă: apărarea coastelor peloponesiene (spartane, pe cea mai mare întindere de interes militar a lor). Odată planul spartan îndepărtat, Temistocle îi "intoxica" pe persi (prin Sikinos, preceptorul copiilor săi, chipurile fugăr din tabăra lui Temistocle) cu informația că grecii, datorită moralului scăzut, și-au pregătit navele pentru retragere la primul atac al flotei persane. Dezinformarea avu dublu efect: slăbi flota lui Xerxes, prin detașarea unei escadre auxiliare pentru a închide ieșirea vestică, spre Megara, a strimțorii dintre

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Attica si Salamina; convinse pe comandantii flotei persane sa patrunda in stramtoare, pentru a nimici sau captura vasele grecesti (Xerxes deveni atat de sigur de victorie, incat, in dimineata celebrei zile de 28septembrie, isi instala tronul pe o colina inalta, pentru a savura in intregime spectacolul.)

Disponandu-si trierele in flancul stang, care avea sa aiba rolul cel mai activ in lupta, Temistocle il inlocuieste, practic, la comanda flotei confederate, pe spartanul Euribiade, plasat, cu corabiile eginiene si spartane in flancul drept. In zorii zilei, intr-o cadenta marcata de tanguirea bizara a trierauilor, un val de triere ateniene se arunca cu o viteza uluitoare (persii vedeau pentru prima oara in acest razboi un atac decisiv, deci cu maxima viteza, al cumplitelor vase de lupta ateniene) asupra flotei persane, care, datorita stramtorii, nu se putuse desfasura in linie. si in flota de care dispunea Xorxes se aflau triere, multe dintre ele apartinand cetatilor ioniene supuse de persi; ele erau, insa, inferioare, ca performante, trierelor ateniene, toate sau aproape toate noi si cu echipaje special si indelung instruite pentru lupta, ceea ce lo tacea sa obtina performantele maxime.

Asa ca, randurile din spate stanjoneau manevrele celor din fata, iar un vant de la pupa impingea pe persi, in dezordine, spre ateniieni, primind lovitura uriasilor pinteni ai trierelor lui Temistocle. Scurta vreme de la prima izbire, urmata de altele, intr-o succesiune din ce in ce mai rapida, panica cuprinse randurile persane. Abordajul si angajarea luptei corp la corp facura restul.